

Posudek vedoucí diplomové práce
vypracované Martinem Steiningerem
na téma „Akcie, jejich právní povaha a členění podle druhů“

Diplomová práce je věnována tradiční problematice akciového práva. Jde nicméně o téma, které má jak teoretický, tak praktický význam a stále poskytuje prostor pro řešení řady otevřených otázek. Rozsah vlastního textu činí 50 stran, takže diplomová práce v tomto ohledu splňuje stanovené požadavky.

Diplomant rozdělil svou diplomovou práci do pěti částí, které zakončil závěrem. V první kapitole se stručně věnuje vzniku a povaze akciové společnosti a jejímu základnímu kapitálu, v následující kapitole „umísťuje“ akcie do systému cenných papírů a zamýšlí se nad jejich povahou. Následně prezentuje trojí tradiční pojetí akcie. Po tomto relativně širokém úvodu přechází k vlastnímu tématu své diplomové práce, tedy k druhům akcií, přičemž tuto látku zpracovává jednak v historickém pohledu (do roku 1989 a po tomto datu). Na historický exkurs navazuje pasážemi věnovanými kmenovým, prioritním, úrokovým, zaměstnaneckým a „zlatým“ akciím (i když tak je diplomant v názvu kapitoly neoznačuje). Ocenit lze, že se nezaměřil pouze na tuzemskou úpravu, ale zpracoval i právní úpravu druhů akcií v Německu, Francii a ve Spojeném království. Zařazení těchto pojednání zvyšuje zajímavost práce. Zklamáním je ovšem závěr, v němž diplomant na dvou stranách pouze uvádí, o čem psal v předchozích kapitolách. V závěru by měly být shrnuty hlavní myšlenky, k nimž autor zpracováním tématu dospěl. To, co do závěru diplomant zařadil, patřilo do úvodu. Zajímavá je tabulka efektivity právní úpravy jednotlivých forem obchodních společností uvedená na str. 56.

Hodnotím-li práci po obsahové stránce, je zřejmé, že se autor s tématem hlouběji seznámil. Metodologicky postupuje od obecného ke zvláštnímu. Zná i doktrinní diskusi, jejímž tématem je zejména povaha cenných papírů a povaha akcie jako předmětu soukromoprávních vztahů. Chybí mi však jeho vlastní stanovisko k této otázce. Mám-li hodnotit celkové obsahové vyznění, lze konstatovat, že práce je do značné míry popisná. Zejména pasáže věnované jednotlivým druhům akcií podle české právní úpravy měly jít více do hloubky. Zajímavá by byla také hlubší analýza úpravy druhů akcií v návrhu paragrafovaného znění zákona o obchodních korporacích. Té ale diplomant věnoval jen velmi málo místa. Z dílčích připomínek lze upozornit na ne příliš zdařilou charakteristiku akciové společnosti jako právního subjektu (str. 3). V reakci na autorovo vyjádření na str. 7 poznamenávám, že definici cenného papíru podává i slovenské právo (nejen právo švýcarské).

Výhradu mám ke kategorizaci prioritních akcií na str. 27. Vyjdeme-li z toho, že prioritní akcie je zvláštním druhem akcií, s nímž jsou spojena přednostní práva, není vyloučení hlasovacího práva důvodem, proč považovat takovou akcii za zvláštní poddruh, tím spíše pak není zvláštním poddruhem ta prioritní akcie, již (resp. jejímu majiteli) stanoví hlasovací právo ponechávají. Za zcela chybné považuji navazující vyjádření o „paletě poddruhů“ akcií, jejichž pestrost se vyvozuje z toho, že mohou být vydány v různé formě. V souvislosti s pojednáním o zlatých akciích a judikatuře ESD by se mohl autor vyjádřit při obhajobě, zda je mu známo nedávné rozhodnutí ESD ve vztahu k zlatým akciím v Portugalsku.

Po formální stránce má diplomová práce dobrou úroveň. Seznam literatury je přiměřeně rozsáhlý a obsahuje i zahraniční prameny. Na použitý zdroj autor odkazuje v souladu s citačními standardy. Diplomant využil i relevantní judikaturu.

Diplomovou práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit ji známkou velmi dobře, až dobře, v závislosti na vystoupení diplomanta při obhajobě.

Prof. JUDr. Stanislava Černá, CSc.
vedoucí diplomové práce

